

BOZANIÆ - BOŹIÆENA PORUKA

Autor Administrator

Iz boŹiæene poruke kardinala Josipa Bozaniæa Izgradimo jaslice za ljudske boli

....Lijepo je u raznim ozraèjima našega Źivljenja ovih dana su-sretati iskrenu poboŹnost i njezine znakove, od jaslica i borova u jav-nim i privatnim mjestima do molit-ve u obiteljima. Dragocjeno je i vanjskim znakovima prizivati BoŹiæ koji je otvoren Źivotu i vjeènosti bez sebiènih interesa. Ali najzahtjevnije je, najkršæanskije i najspasonosnije susretati Isusa u braæi i sestrama. Bog je prisutan u sakramentima, u svojoj rijeèi, u svojoj zajednici pred-vodenoj pastirima, prisutan je u po-jedinim vjericima, osobito u oni-ma koji svojim Źivotom utjelovljuju Kristovu svetost. No, postoje oni koji na izravan naèin uprisutnjuju i upuæuju na lik siromašnoga Djeteta iz Betlehema. Napravili smo puno jaslica, kako bismo svratili pozornost na otajstvo BoŹiæa, ali ne smijemo zaboraviti da su najdragocjenije jaslice izgraðene u susretu s Kristom u bliŹnjima koji trpe neimašinu i bijedu na razlièite naèine: u nedostatku osjeæaja najbliŹih, u nedosta-tku obrazovanja, u bolesti, u društve-noj zanemareno-sti, u samoæi, u oèaju, u materijal-nim potrebama... Isusa susreæemo i tamo gdje siromaštvo poprima lice okrutnosti , jer BoŹja rijeè je neopoziva: „Što god ste uèinili jed-nomu od najmanjih, meni ste uèinili“. Ovoga smo BoŹiæa za to pozvani da u mislima i u srcu izgradimo jaslice u kojima æe biti mjesta za ljudske boli: za napuštenu, iskorištavanu i zlosta-vljanu djecu, za djecu koja su razdirana zbog rastave roditelja, za mlade kojima su ukradeni snovi i veliki ideali i koji su gurnuti u gorèinu droge i alkohola, za obitelji bez doma, za branitelje kojima je nepoštovanje prema njihovoj Źrtvi zamaglilo pogled na vrijednost dara vlastita Źivota, za nezaposlene, za stare i bolesne, za strance, za zatvorenike, za diskriminirane Źene, za pripadnike drugih naroda i rasa, za Źrtve ratova i teroristièkih napada... Da bi naš BoŹiæ imao kršæanski smisao, u jaslicama hrvatskoga kršæanskog srca mora biti mjesta za te ljude! Naše kršæansko na kušnji Potrebna nam je BoŹji Duh da dokinemo nedopustivo stanje trpljenja naših bliŹnjih. Stoga po-tièem sve nas kršæane da budemo osjetljivi na bijedu ljudi oko sebe. Kako li je bolno, a za nas kršæane i sramotno, slušati i gledati da danas u Hrvatskoj netko mora gladovati ili ne imati najosnovnije za Źivot. Tu je naše kršæanstvo na kušnji. Iako se ponekad u društvu i pretje-ruje s isticanjem siromaštva da se ponudi konzumizam kao ideal Źi-vota, za nas kršæane nisu potrebne statistike da bismo Źivjeli kršæanski. Uistinu, danas u Hrvatskoj nitko ne treba, a kao kršæanin uzdiŹem va-paj: ne smije biti gladan! Danas u Hrvatskoj nitko ne treba i ne smije ostati bez najpotrebnijega! Ako netko pokraj nas vjernika glada, smrzava se, umire napuš-ten, uzalud nam naše kršæanstvo, i nemamo pravo zvati se kršæanima. Ako ne vidimo bliŹnjega u potrebi, nismo razumjeli dar BoŹiæa, ni dar euharistije. Naša slavlja, zajedništvo, veselje i mir trebaju izrastati na tlu ispunjenja rijeèi Gospodino-ve: „Što god ste uèinili jednomu od ovih najmanjih, meni ste uèinili. Plod brige za drugoga izrasta iz stabla odgovora na BoŹju ljubav. Genij hrvatskoga vjernika uglazbio je predivan stih boŹiæene puèke po-ezije: »Ljubav BoŹja prevelika primi pravu put èovjeka; s neba siðe dolje radi grešnika, rodi se u štali radi èo-vjeka“. Naša je ljubav moguæa, jer On je uèinio prvi iskorak ljubavi. Mnoštvo problema istièe iz sebiènosti. Suoèeni sa zbiljom BoŹiæa i s ljubavlju kao naèinom BoŹjega djelovanja, shvaæamo da mnoštvo društvenih problema i razna neza-dovoljstva izvire iz ljudske sebiènosti. Sebiènost raða oholost, isk-ljuèivost, nametljivost, gramzivost; sebiènost zahtijeva prava koja krše tuða prava i ne poštuje tuðe osje-æaje. Za buduænost hrvatskoga dru-štva sebiènost je pogubna. Koliko god taj izriek bio naèelan, lako ga je uoèiti u profesionalnom radu, u djelovanju institucija, u pretvaranju struènosti u sredstvo profita i sebiène koristi. Sebiènost posebno treba biti strana Źivotu i djelovanju crkvene zajednice koja svoju bit gradi na ve-likodušnom daru i pozivu BoŹjem. Nesebièan èovjek, èovjek proŹet BoŹiæem nije sklon korupciji. Se-biènost je razlog razdora, razaranja i pokvarenosti u društvu. Ljubav prema siromašnima i po-trebnima ima i drugi oblik koji se danas u Hrvatskoj dovoljno ne is-tièe. Pomoæ bliŹnjemu ponajprije je odgovornost u izvršavanju zada-taka na mjestima nakoja nas je Bog postavio. Svaki èovjek ima nepo-novljivo mjesto u povijesti. Svako-mu je od nas dana zadaæa da izvrši-mo svoje poslanje. Kršæanska ljubav prema bliŹnjemu izraŹava se savjesnim obavljanjem svoga posla. Bilo bi manje tuge, razoèaranja i gorèine u obiteljima, u društvu, u narodu i drŹavi da svatko na svome radnom mjestu Źivi odgovorno i nesebièno ono što mu je povjereno. Ne mislim pri tom samo na politièare i duŹnosnike koji nose najvidljiviju odgovornost za Źivot naroda, nego na svako, upravo svako zananimanje.....